

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

คนว่างงาน

นั่นละต้นข้าวสารเมื่อเช้านี้ใส่รถมา จึงได้กำกับพระ คุณแม่บังอรกราบน้อมบูชา ต้นข้าวสาร ๖๓๓ ต้น ต้นหมากสง ๓ ต้น ต้นหมากเขี้ยว ๓ ต้น ต้นพลู ๙ ต้น ต้นกาแฟ ๙ ต้น ต้นกวมใบใช้มุงหลังคาได้ ๙ ต้น แม่บังอรแม่ของพระพฤกษ์ ส่งมาเต็มรถยนต์พวกไม้ข้าวสาร เวลาถามเอามาจากลำปางนะไม่ใช่เล่น นี่ก็คงจะแถวเดียวกัน เมื่อเขาติดต่อกันว่าเคยมีที่ไหนเขาจะต้องติดต่อแถวนั้น นี่เขาเอามาจากเชียงใหม่คราวก่อน ๆ นั่น นี่คิดว่าจะมาจากที่เดียวกัน ไม้ข้าวสารเต็มรถ

เราจึงคอยกำชับพระให้พระคอยดูแลเวลาไปปลูกต้นข้าวสาร หรือต้นอื่นใดก็ตามที่อุตสาหะพยายามเอามาส่ง ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ เราอย่าเพียงล้างมือเปิบใช้ไม่ได้ ให้พระเราไปคอยดูแล ให้โยมเป็นคนปลูกต้นเหล่านี้ พระเป็นคนคอยดูแล เอามาไว้แล้วเมื่อเช้านี้ ต้นข้าวสารไม่ใช่ของเล่น ในดวงของเรานี้แต่ก่อนมีต้นข้าวสารไม่อด แต่เดี๋ยวนี้ทำไร่ทำสวนหมด เลยไม่มีต้นข้าวสาร จะเหลืออยู่ในวัดนี้บ้างก็มีเป็นแถวๆ ไม่มากและไม่สวยงามด้วย อันนี้สวยงามมาก

นี่ก็คุณแม่บังอรแม่ของพระพฤกษ์ จังหวัดชลบุรีส่งมาให้ เราถามเก่าก่อนนั้นว่า เอามาจากลำปางนั่นไม่ใช่เล่นนะ คือไม้ข้าวสารอยู่ในดวง อย่างวัดเรานี้ไม้ข้าวสารก็มีอยู่ในดวง แต่มันไม่สวยงามเหมือนที่อื่น ๆ เพราะดินไม่ดี เมื่อเข้าเอามาแล้ว แล้วเราก็กำชับพระ พระก็รับคำแล้วว่าจะไปปลูกในที่ที่เหมาะสม ต้นข้าวสารอยู่ดงบ้านตาดนี้ไม่อดแต่ก่อน แล้วไม่ค่อยใช้ประโยชน์อะไร นอกจากเขาเอามาไฟหญ้า เอาต้นมันมาเป็นก้านไฟหญ้า ๆ เขามุงหญ้านี้มีแต่ต้นข้าวสารต้นเท่านั้น ๆ เป็นก้านแล้วเอาหญ้ามุงเต็มไปหมด

เวลานี้ก็หมดเพราะถูกถากถางเป็นไร่เป็นสวน หากเกิดขึ้นใหม่ก็ไม่ดี แต่ก่อนดงใหญ่ดงสารลำเท่านี้ เดี่ยวนี้ก็หมดไป ๆ เมื่อเช้าเห็นเขาเอามาที่สะดุดจิตก็กละ รีบเรียกพระมากำกับ ต้นนี้เขาเอามาจากไหนดูซินะ ลำพูน ลำปาง แล้วเราล้างมือเปิบกินสบายเลยหรือ เราบอกพระพระก็รับเลยว่าจะนำฆราวาสไปปลูก

พระเราถ้าองค์ไหนชี้เกี้ยวชี้ร้านภาวนาให้หนีจากวัดป่าบ้านตาด อย่าอยู่ที่วัดป่าบ้านตาดให้หนักวัดหนักหัวอกผู้เป็นหัวหน้านะ ถ้ามภาวนาไม่ค่อยได้เรื่อง ใจเราหดเข้าไปย่อเข้าไป มีแต่ทางจะหนีจากหมู่เพื่อน ทั้ง ๆ จะเป็นจะตายอยู่นี้มันไม่ได้สนใจร่างกาย ใจมันดีต้อออกจากหมู่จากเพื่อน คือทำอะไรไม่เป็นทำนี่นะ ถ้ามภาวนาไม่ได้เรื่องได้ราวแล้วจิตมันท้อเรานะ ผู้เป็นอาจารย์แนะนำสั่งสอนหมู่เพื่อน

การทำมานี้เรื่องเหาะๆ แหะๆ จะได้แต่สิ่งไม่เป็นท่า พวกสัวมพวกถานมาไม่จริงจัง นี่ทำอะไรเป็นอย่างที่ว่า ท่านทั้งหลายเชื่อหรือไม่เชื่อก็ตาม ดูกิริยาก็รู้การทำของเราแบบเดียวกันนี้ เอาเป็นเอาตายเชื่อว่าทุกอย่างเลยเชียว เพราะทำเหาะๆ แหะๆ ไม่เข้ากับนิสัย ลงฟังอะไรถึงใจแล้วบอกว่าเอาตายสู้แล้วก็เอาจริง ๆ ด้วย แล้วเต็มกำมือมาด้วยได้นะ ก็ของมีอยู่ เราซื้อเกียจมันก็หาไม่ได้ มันไปหาพอสักแต่ว่าหา ไม่หาจริงหาจ้ง อ่อนแอ

นี่ยิ่งแก้จิตใจยิ่งหดหู่เข้ามา อ่อนเข้ามา เกี่ยวกับหมูกับเพื่อนที่จะภาวนา มาวัดป่าบ้านตาดนี้ไม่ให้ทำงานอะไรเลย นั่นเห็นไหมล่ะ เราเคยอ่อนแอที่ไหน พาหมูเพื่อนอ่อนแอในการภาวนา แต่หมูเพื่อนมันก็อ่อนแอเหยียบหัวไป จะให้ว่าอย่างไร มันถึงท้อใจนะ การภาวนาไม่ได้เรื่องได้ราว คือไม่จริงไม่จ้งมันไม่ได้ละอะไรก็ตามเถอะ แบบเหาะๆ แหะๆ จะไม่ได้เรื่อง การงานทางโลกก็ไม่ได้เรื่อง การงานทางธรรมยิ่งแล้วนะ เอาจริงเอาจ้งทุกอย่าง

ฝึกหัดภาวนาจิตของเราเสื่อมปีกับ ๕ เดือนเราลืมเมื่อไร ขึ้นมาจากโคราช จิตเหนียวแน่นมันคงขึ้นมา มาทำกวดหลังเดี่ยวเท่านั้นแหละ ยังไม่เสร็จเลยจิตรู้สึกว่าจะเข้าได้บ้างไม่ได้บ้าง รีบทำกวดแล้วก็ออกเลย ถึงขนาดนั้นมันยังเสื่อมอยู่ถึงปีกับ ๕ เดือนจนจะตายนะ ออกจะแตกจ้งๆ จิตเสื่อมนี้ แหม ทุกข์มาก เช็ดหลาบที่สุดเรื่องจิตเสื่อม ใครอย่าให้เสื่อม ได้มาแล้วได้ห้าได้สิบอย่าให้มันจมน้ำไปเปล่าๆ โดยไม่มีสิ่งตอบแทนเลยไม่ดี

นี่เป็นถึงปีกับ ๕ เดือนจิตเจริญแล้วเสื่อมๆ มันเป็นอย่างไรจิตนี้นะ บางคืนไม่นอนเลยภาวนา มันก็ยังเสื่อมต่อหน้าต่อตามันเป็นเพราะเหตุใด คือใช้ปัญญาด้วยนะ ไม่ใช่สักแต่ว่าทำ ทำไปพินิจพิจารณาดูผลของมันมากน้อยแล้วทวนไปหาเหตุหาผลประสานกันแล้วแยกแยะ บทเวลาจะได้ก็ได้จากสติ แน่เป็นอย่างนั้นนะ ตั้งใจภาวนาเต็มเม็ดเต็มหน่วยแต่มันเจริญแล้วมันก็เสื่อมต่อหน้าต่อตาให้เห็น มันจะเป็นเพราะเหตุไรน้ำ ทบทวนไปมา

มันอาจจะขาดคำบริกรรม เช่นพุทโธเป็นต้น เราจะให้คำบริกรรมติดอยู่กับหัวใจ สติจับติดอยู่กับหัวใจ เอา มันจะเสื่อมไปไหนเจริญไปไหนจะดูกันคราวนี้ เจริญแล้วเสื่อมๆ ถึงปีกับ ๕ เดือน ทุกข์มากที่สุดจิตเจริญแล้วเสื่อมต่อหน้าต่อตา ที่นี้เอาแบบที่ว่าเอาสติ เอาคำบริกรรม มันอาจจะเพราะขาดคำบริกรรม สติอาจพลอตอนนั้นก็ได้อันนี้เอาพุทโธเข้ามา สติกับพุทโธจับกันติดตลอด ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับๆ เพราะไม่มีงานอะไร มีแต่ภาวนา

เอาๆ เสื่อมบอกเลยที่นี้ ทอดอาลัยตายอยาก มันเสื่อมนี้เสียตาย เสียตายเป็นทุกข์มาก คราวนี้ไม่เสียตาย เอา จะเสื่อมไปไหนเสื่อม แต่ค่าบริการกับสตินี้จะไม่แยกจากกันได้เลย จะดูมันเสื่อมให้เห็นต่อหน้าต่อตา เอา.. พอว่าตัดสินใจลงบับค่าบริการกับสติจับติดเลยเชียว เอาเป็น มันจะเสื่อมไปไหนวะ มันก็ค่อยเจริญๆ ไปถึงตอนที่ว่าจะเสื่อม เอาๆ เสื่อม พุทโธกับสตินี้ไม่ปล่อย เอาปล่อยเลยให้เสื่อมไปเลย ชัดตั้งแต่พุทโธกับสติติดกันตลอดๆ ไม่สนใจเลย แล้วขึ้นไม่ลงนะ แน่ แล้วขึ้นมาเรื่อยตั้งแต่นั้นมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้

อย่างนี้ละทำอะไรต้องจริงจัง พินิจพิจารณาพร้อมไปด้วย จับติดด้วย ไม่ใช่ทำแหละๆ แหละๆ อย่างเห็นพระอยู่ในวัดภาวนานี้ก็เหมือนกัน พอถามถึงเรื่องจิตใจเป็นอย่างไรแล้วอ่อนทันทีเรา คือมันไม่มีใครจริงจัง มีแต่แบบแหละๆ แหละๆ โห นี่เอาจริงเอาจังมาก ฟาดเสียจนกระทั่งกิเลสขาดสะบั้นลงจากหัวใจ หมดโดยสิ้นเชิง ไม่มีอะไรเหลือเลย วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ ไม่ลืม นั่นละฟ้าดินถล่ม จากนั้นมาเงียบเลย กิเลสไม่มีตัวใดมายิบๆ แยะๆ ให้เห็นเลย นั่นจึงเรียกว่ามันสิ้น เอาขนาดนั้นละจนฟ้าดินถล่มคืนวันนั้น ๕ ทุ่มพอดี

คือเอากันอย่างหนักทีเดียวนะภาวนา อยู่กับเพื่อนกับฝูงไม่ได้ อยู่กับใครไม่ได้ มันจะเปลอ ไปภาวนาไปธุดงค์ไปองค์เดียว เดินจากนี้ไปบ้านนั้นก็เท่ากับเดินจงกรมไปบ้านนั้น จากนี้ไปภูเขาภูนั้นเท่ากับเดินจงกรมไปภูเขาภูนั้น จะไม่ยอมให้เปลอ เอาขนาดนั้นนะเอาตัวเอง เอาอย่างหนักการภาวนาก็ดี แต่มันไม่มีใครจริงจังใครจริงจังนี้หน้าเตี้ยนี่นะ ถ้ามีจริงจังจับติดบับแล้วคนนี้จะได้ไม่สงสัย

การภาวนาสติเป็นสำคัญ สติเปลอแพลีสกิเลสออกแล้วเข้าแล้ว ออกไปเอาไฟมาเผาแล้ว เป็นอย่างนั้นละ นี้ก็ได้ด้วยวิธีการพิจารณาทดสอบเจ้าของ ครูบาอาจารย์ก็สอนแล้วแต่ไปทำมันเป็นอย่างไร มันไม่รอบคอบเพราะเจ้าของเอง เอากันตรงนั้น ได้ เจริญเรื่อย ๆ ไม่เสื่อม ฟาดจนกิเลสขาดสะบั้นจากหัวใจ ไม่มีอะไรเหลือเลย นั่นเอามันปานนั้นซิ เอาได้จริงๆ ไม่ใช่ธรรมดา กิเลสขาดสะบั้นจากหัวใจจริงๆ ไม่มีอะไรเหลือเลย

พูดให้ท่านทั้งหลายฟังเวลานี้เป็นคนว่างงาน ว่าให้มันชัดเสีย เดินด้อมๆ แต่มๆ ไปนั้นมันว่างงาน อยู่ไหนไปไหน แต่ไม่ว่างสติปัญญาพิจารณา ทุกสิ่งทุกอย่างไปเห็นอะไรนี้สติปัญญา มันจะออกรับๆ บู้บู้ๆ ปล่อยบู้บู้ๆ ไปเรื่อย ปล่อยเรื่อย อยู่ภายในมันเป็นของมันเอง เป็นอย่างนั้น ให้มันจริงอย่างนั้นซิทำอะไร อายามาแหละๆ แหละๆ โอ๊ย เรานี่อ่อนใจนะ หนักมากนะฆ่ากิเลส หนักจริงๆ ไม่มีอะไรกินฆ่ากิเลส เอาขนาดนั้นละ

คือให้มันจริงเถอะนะคนเรา อย่าทะเลาะแหละ วันนี้มีรสมีชาติวันหลังต่อไปจิต
 ซืดๆ จนจะตายแล้วมาได้สติตั้งใหม่อีก ได้สองสามชั่วโมงหรือสองสามวันหายเจ็บไป
 อีก ตั้งจนกระทั่งวันตายก็ไม่เกิดประโยชน์ ฟาดให้มันติดมือเลยซิ มันจะเป็นอย่างไรเอา
 กันให้มันติดมือ ได้เต็มกำมือมาเลย นั่นเห็นไหมละ พุดให้มันซัดๆ อย่างนี้ เตี้ยวันนี้เป็น
 คนว่างงานแล้ว ว่างหมด เพราะอันนี้ละ เพราะธรรมจักรมันหมุนของมันตลอดเวลา
 ความเพียร

นี่ละทำให้เป็นคนว่างงาน ว่างกิเลสแล้วว่างงาน หมดกิเลสเสียอย่างเดียวไม่มี
 อะไรมหาเหย่ มีกิเลสเท่านั้นตัวสำคัญมาก เพราะฉะนั้นจึงว่า วุสิต์ พุทธุมจรรย์ กต
 กรณีย์ นาปริ อิตถุตตยาติ ปชานาติ พรหมจรรย์ได้อยู่จบแล้ว งานที่ควรทำก็คืองาน
 ฆ่ากิเลส พรหมจรรย์ได้อยู่จบแล้วคือกิเลสมันเลื่อนไปแล้ว งานที่ควรทำก็ได้ทำเสร็จ
 แล้ว คืองานฆ่ากิเลสได้ฆ่าเรียบร้อยแล้ว งานอื่นที่จะทำให้ยิ่งกว่านี้ไม่มี ตั้งแต่วันกิเลส
 มันเลื่อนลงไปไม่มีกิเลสตัวใดมาผ่านเลย

เรียกว่าอยู่ด้วยความว่างงาน ไปด้วยความว่างงาน อิริยาบถทั้งสี่หลับตื่นลืมตา
 เป็นคนว่างงานตลอด พุดให้มันซัดเสีย แทบตายนะกว่าจะได้มาเป็นคนว่างงาน เอาจน
 จะเป็นจะตายจริงๆ ว่าอะไรว่าเอาจริงทุกอย่าง เอาให้มันเห็นอยู่กับหน้ากับตาของเรา
 อยู่อย่างนั้นละ แล้วว่างงานที่นี้ ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วว่างหมดครอบโลกธาตุ
 ให้มันอย่างนั้นซิ นี่พูดจริงๆ หมด ในชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา ที่จะมาเกิดมาตาย
 อีกไม่มี หมด ไม่มีที่ก้าวต่อไป ก้าวถอยหลังไม่มีก้าวไหนไม่มี มีแต่ก้าวอัศจรรย์จิตกับ
 ธรรมเป็นอันเดียวกัน เป็นธรรมธาตุล้วนๆ เต็มอยู่ในหัวใจ อย่างอื่นไม่มี มีแต่ธรรม
 ธาตุ ตายลงไปแล้วก็ไปเป็นธรรมธาตุล้วนๆ เลย ยังมีชีวิตอยู่ก็ว่าใจบริสุทธิ์ พอหมดนี้แล้ว
 สภาพร่างกายพังลงไปแล้วนั้นก็ไปเป็นธรรมธาตุลงไป เรียกว่าเป็นธรรมธาตุ หมดทุก
 อย่าง หายสงสัย

ขอให้ทำจริงทำอะไร อย่าทะเลาะๆ แหละๆ เถอะ ภาวนามาสักก็วันก็ปีก็เดือน
 พระไม่มีงานอะไร มีแต่งานภาวนาอย่างเดียว จิตหาความสงบไม่ได้ไม่มีหลัก.รวนเร
 อย่างน้อยจิตมีความสงบเป็นสมถธรรมก็ยังมี จากนั้นก็เป็นสมาธิธรรม แล้วก้าวเข้าสู่
 ปัญญาธรรมฟาดถึงวิมุตติหลุดพ้นเลย ขอให้เดินตามทางพระพุทธเจ้าที่ว่าสวากขาต
 ธรรมตรัสไว้ชอบแล้วๆ พวกเรานี้มันพวกซัดกับธรรมที่ตรัสชอบแล้ว การทำมันไม่ชอบ
 ซิพวกเรา ไม่ได้เป็นไปตามท่านมันก็เลยไม่ได้เรื่องได้ราว ลงทำตามพระพุทธเจ้าแล้ว
 เรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว ให้ทำตามนี้จะผิดไปไหน ลงตรงนั้นละ ที่นี้ให้
 พร

(โยม ถวายทองคำ ๑ บาท ผ้าขาว ๑ ม้วน เขาถวายแล้วแต่พี่สาวเขาคอยฟังวิทยุอยู่ค่ะ) ฟังไม่ฟังก็ช่างเถอะ ไม่บอก ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้ว คอยแต่จะมาทวงเอาหนี้เอาสินกับผู้รับทานไม่เอา ใครไม่อยากทานอย่ามานะ มาทำอย่างนี้ มันลืมหืมแล้วนี่ ใครให้ทานที่ไรคอยฟังวิทยุๆ แต่นี้ต่อไปจะไม่พูดอย่างนี้ พระพุทธเจ้าอยู่ในป่าใครเอาวิทยุไปตั้งให้พระพุทธเจ้า สวาททั้งหลาย สงฆ์ สรรณิ คจฺฉามิ ใครเอาไปวิทยุไปตามตั้งให้ท่าน พวกนี้มันเก่งกว่าครูมาจากไหน ไม่เล่นด้วย เราเอา พุทฺธิ ธมฺมิ สงฆ์ สรรณิ คจฺฉามิ มาใส่หัวใจแล้วพอเข้าใจไหมละ มันโลเลไปนี่

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ